

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 6712010619
Dátum vydania rozhodnutia: 27.01.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6712010619.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duřu a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. januára 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného E. J. , pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. februára 2013, sp. zn. 3 To/8/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. J. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4 T 150/2012 zo dňa 13. novembra 2012 bol obvinený E. J. uznaný vinným zo spáchania zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 2. februára 2012 od presne nezisteného času do 19.10 hod., kedy došlo k nahláseniu poruchy, v katastri obci Budča, okres Zvolen, pri 143 km cesty R1, pri potoku, kde bol viditeľný výkop v trase káblov, spôsobil poruchu prevádzky zariadenia Slovak Telekom, a.s. tak, že krompáčom poškodil a presekol 3 kusy HDPE chráničky z polyetylénu o priemere 50 mm, čím došlo k porušeniu telekomunikačných káblov zabezpečujúcich spojenie medzi mestami Zvolen - Žiar nad Hronom, Zvolen - Žilina a Zvolen - Krupina, čím spoločnosti Slovak Telekom, a.s. so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469 spôsobil škodu poškodením vo výške 49.300,62 Eur.

Za to obvinenému uložil podľa § 286 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd prvého stupňa obvineného pre výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň rozhodol aj v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. o uplatnenom nároku na náhradu škody tak, že obvineného zaviazal k povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným

činom poškodenej firme Slovak Telekom, a.s. Bratislava, v sume 49.300,62 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali v zákonom stanovenej lehote odvolania okresný prokurátor a obvinený E. J., ktorý toto odvolanie podal ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 13. novembra 2012, ktoré odvolanie stručne zdôvodnil iba tým, že smeruje voči všetkým výrokom rozsudku súdu prvého stupňa, neskôr toto odvolanie už nezdôvodnil prípadným písomným podaním.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodujúc o odvolaní obvineného a prokurátora proti rozsudku súdu prvého stupňa rozsudkom z 13. februára 2013, sp. zn. 3 To/8/2013, podľa § 321 ods. 1, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenému podľa § 286 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4, ods. 5, ods. 8 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a odvolanie obvineného E. J. zamietol. Výrok o náhrade škody ponechal nedotknutý.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal obvinený E. J. prostredníctvom obhajkyne dňa 11. augusta 2015 dovolanie, uplatňujúc dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, d/, g/ a i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a d/ Tr. por. obvinený uviedol, že krajský súd konal verejné zasadnutie 13. februára 2013 v jeho neprítomnosti, napriek tomu, že na to neboli splnené zákonné podmienky a tým došlo zároveň závažným spôsobom k porušeniu jeho práva na obhajobu, pretože nemohol na verejnom zasadnutí uplatniť všetky svoje procesné práva.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že k priznávajúcej výpovedi bol obvinený v prípravnom konaní prinútený a zastrašovaný a okresný súd z nej nemal vychádzať, pretože to zakladá jej absolútnu neplatnosť a neprípustnosť použitia takého dôkazu v ďalšom konaní. Z tohto dôvodu nemal byť obvinený v súlade so zásadou in dubio pro reo a zásadou, že obvinený nesmie byť k priznaniu nijakým spôsobom donucovaný, uznaný za vinného.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uviedol, že vyčíslenie škody nebolo náležite objasnené, nebol pririaty znalec a ani v odôvodnení napadnutého rozsudku nebola škoda náležite odôvodnená. Z tohto dôvodu je nedostatočné odôvodnenie prvostupňového rozsudku.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že po zhodnotení všetkých okolností je možné k dovolacím dôvodom odsúdeného uviesť, že jeho právo na obhajobu nebolo vážnym spôsobom upreté, dokonca nebolo upreté žiadnym spôsobom, keď tento bol v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní vypočutý so zákonným poučením. Verejné zasadnutie, ktoré vykonal odvolací súd, bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného po splnení všetkých zákonných podmienok v súlade s ustanovením § 293 ods. 5, ods. 6 Tr. por. E. J. nebol v čase konania verejného zasadnutia vo výkone väzby či trestu a nešlo ani o konanie za čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou prevyšujúcou desať rokov. Preto nie je možné ani uvažovať o použití ustanovenia § 293 odsek 7 Tr. por., pretože nie je preukázané, že E. J. sa verejného zasadnutia odmietol zúčastniť.

Dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní a následne vykonané na hlavnom pojednávaní boli získané zákonným spôsobom a ich vykonanie zodpovedalo všetkým zásadám trestného konania. Informáciu o zastrašovaní pri výsluchu v prípravnom konaní uviedol odsúdený prvýkrát v podanom dovolaní, pričom mal možnosť pokiaľ takou informáciou disponoval, túto uviesť na hlavnom pojednávaní, či v podanom odvolaní.

Okresný súd v Zvolení i Krajský súd v Banskej Bystrici nemali pochybnosti o zákonnosti získaných a

vykonaných dôkazov a svoj právny názor podrobne a najmä jasne a zreteľne vyjadrili v odôvodnení svojich rozhodnutí. Skutok správne a zákonne kvalifikovali a následne pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu správne aplikovali ustanovenia Trestného zákona a v prípade výroku o náhrade škody aj ustanovenia Trestného poriadku. Škoda v prípravnom konaní nebola ustálená len na základe výpovede poškodeného - zástupcu poškodenej spoločnosti, ale aj listinnými dôkazmi a to predloženými faktúrami k oprave poškodeného miesta vedenia. Z rozsudkov je zrejmé, z čoho sa nárok na náhradu škody skladá.

S obhajobou odsúdeného prezentovanou počas trestného konania sa sudy vysporiadali v celom rozsahu dostatočne.

Odvolací súd sa stotožnil s právnymi závermi o vine v rozsudku prvostupňového súdu. Odvolací súd na podklade odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu a dokazovania, ktoré im predchádzalo, pričom zistil, že prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav, dokazovanie bolo vykonané zákonným spôsobom a pochybil vo výroku o treste, čo napravil svojím rozhodnutím odvolací súd.

Vzhľadom na tieto skutočnosti prokurátorka navrhla, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie odsúdeného E. J. smerujúce proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4 T 150/2012 zo dňa 13. novembra 2012 a rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3 To 8/2013 zo dňa 13. februára 2013 a s poukazom na § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1, písm. c/, d/, g/, i/, Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a d/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že podľa predtlaču predvolania na verejné zasadnutie, ktoré predložil Krajský súd v Banskej Bystrici na požiadanie dovolaciemu súdu vyplynulo, že verejné zasadnutie môže byť prípadne vykonané v neprítomnosti obvineného. Zo spisu z č. l. 96 vyplynulo, že obvinený E. J. prevzal predvolanie na verejné zasadnutie o odvolaní Krajského súdu v Banskej Bystrici 24. januára 2013. Nijako naň nereagoval, svoje všeobecne formulované odvolanie podané proti všetkým výrokom rozsudku okresného súdu nešpecifikoval a na verejné zasadnutie sa nedostavil.

Podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5. Toto ustanovenie bolo dodržané a verejné zasadnutie sa vykonalo v neprítomnosti obvineného v súlade so zákonom, takže týmto postupom nemohlo dôjsť k porušeniu práv obvineného na obhajobu závažným spôsobom.

Vzhľadom na to, že obvinený všeobecne podané odvolanie nijako nešpecifikoval a svoje tvrdenie o donútení k priznávajúcej výpovedi, ku ktorej mal byť donútený zavraždovaním, predniesol prvýkrát až v dovolaní, dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., v tejto časti nepovažoval podané dovolanie za nedôvodné.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa ods. 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred

odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa písmena i/ § 371 ods. 1 Tr. por. obvinený v dovolaní namieta nedostatočné preukázanie spôsobenej škody a jej výšku a žiadal o doplnenie tohto preukázania ďalšími dôkazmi - najmä znaleckým posudkom, tu najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že ide o skutkové zistenie.

Podľa § 371 ods. 1, písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vzhľadom na to, že dovolací súd nemôže skúmať ani meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, súčasťou ktorého je aj škoda ako imanentná súčasť skutku najmä pri majetkových a ekonomických deliktach, nebolo možné ani na podklade podaného dovolania preskúmať napadnuté rozhodnutie v naznačovanom smere.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/, d/, g/ a i/ Tr. por., preto dovolanie obvineného E. J. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.